

32009R1072

L 300/72

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

14.11.2009.

UREDBA (EZ) br. 1072/2009 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 21. listopada 2009.****o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta****(preinačena)****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 71.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s postupkom predviđenim u članku 251. Ugovora ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Potrebno je unijeti brojne bitne promjene u Uredbu Vijeća (EEZ) br. 881/92 od 26. ožujka 1992. o pristupu tržištu cestovnog prijevoza robe unutar Zajednice koji se obavlja prema ili iz državnog područja države članice ili prelaskom preko državnog područja jedne ili više država članica ⁽³⁾, Uredbu Vijeća (EEZ) br. 3118/93 od 25. listopada 1993. o utvrđivanju uvjeta pod kojima strani prijevoznici mogu pružati usluge cestovnog prijevoza tereta u unutarnjem prometu u državi članici ⁽⁴⁾ i Direktivu 2006/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o utvrđivanju zajedničkih pravila za određene vrste cestovnog prijevoza tereta ⁽⁵⁾. U svrhu jasnoće i pojednostavnjenja, navedene uredbe potrebno je preoblikovati i spojiti u jednu uredbu.
- (2) Uspostava zajedničke prometne politike između ostalog podrazumijeva utvrđivanje zajedničkih pravila primjenljivih na pristup tržištu u međunarodnom cestovnom prijevozu tereta na području Zajednice, kao i uvjeta pod kojima strani cestovni prijevoznici mogu pružati

usluge prijevoza u državi članici. Ta se pravila moraju utvrditi na takav način da doprinesu nesmetanom funkcioniranju unutarnjega tržišta prijevoza.

- (3) Kako bi se osigurao skladan okvir za međunarodni cestovni prijevoz u cijeloj Zajednici, ova Uredba trebala bi se primjenjivati na sav međunarodni prijevoz na području Zajednice. Prijevoz iz države članice u treće zemlje još uvijek je u velikoj mjeri uređen bilateralnim sporazumima između država članica i tih trećih zemalja. Stoga, sve dok se ne sklope potrebni sporazumi između Zajednice i dotičnih trećih zemalja, ova se Uredba ne bi smjela primjenjivati na onaj dio vožnje na državnom području države članice u sklopu koje se teret utovara ili istovara. Morala bi se, međutim, primjenjivati na državnom području tranzitne države članice.
- (4) Uspostava zajedničke prometne politike podrazumijeva uklanjanje svih ograničenja u pogledu pružatelja usluga prijevoza, na temelju njegova državljanstva ili činjenice da mu se poslovni nastan nalazi u državi članici koja nije država članica u kojoj će se usluge pružati.
- (5) Kako bi se taj cilj postigao na nesmetan i fleksibilan način, dok se ne okonča usklađivanje tržišta cestovnoga prijevoza, trebalo bi predvidjeti prijelazni režim kabotaže.
- (6) Postupno oblikovanje jedinstvenog europskog tržišta trebalo bi imati za posljedicu uklanjanje ograničenja na pristup unutarnjim tržištima država članica. Ipak, u obzir bi trebalo uzeti učinkovitost nadzora i razvoj uvjeta zapošljavanja u struci, usklađivanje pravila, između ostalog, u područjima provedbe propisa i naknada za korištenje cesta te socijalnih i sigurnosnih pravnih propisa. Komisija bi trebala pomno pratiti stanje na tržištu te prethodno spomenuto usklađivanje i, prema potrebi, predlagati daljnje otvaranje unutarnjih tržišta cestovnog prijevoza, uključujući tržište kabotaže.
- (7) Na temelju Direktive 2006/94/EZ, određene vrste prijevoza izuzete su iz režima dozvola Zajednice i iz svih ostalih dozvola za obavljanje prijevoza. U okviru uređenja tržišta kako je predviđeno ovom Uredbom, određene vrste prijevoza trebale bi, zbog svoje posebne naravi, i u budućnosti biti izuzete iz režima licencije Zajednice i drugih dozvola za obavljanje prijevoza.

⁽¹⁾ SL C 204, 9.8.2008., str. 31.

⁽²⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 21. svibnja 2008. (još nije objavljeno u Službenom listu), Zajedničko stajalište Vijeća od 9. siječnja 2009. (SL C 62 E, 17.3.2009., str. 46.), Stajalište Europskog parlamenta od 23. travnja 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 24. rujna 2009.

⁽³⁾ SL L 95, 9.4.1992., str. 1.

⁽⁴⁾ SL L 279, 12.11.1993., str. 1.

⁽⁵⁾ SL L 374, 27.12.2006., str. 5.

- (8) Na temelju Direktive 2006/94/EZ, nikakva licencija Zajednice nije potrebna za prijevoz tereta vozilima najveće ukupne dopuštene mase od 3,5 do 6 tona. Međutim, pravila Zajednice u području cestovnog prijevoza tereta općenito se primjenjuju na vozila najveće dopuštene mase veće od 3,5 tona. Stoga, odredbe ove Uredbe trebale bi se uskladiti s općim područjem primjene pravila Zajednice o cestovnom prijevozu, a iznimke bi se trebale predvidjeti samo za vozila najveće ukupne dopuštene mase do 3,5 tona.
- (9) Međunarodni cestovni prijevoz tereta trebao bi ovisiti o posjedovanju licencije Zajednice. Od cestovnih prijevoznika trebalo bi se zahtijevati da u svakom od svojih vozila imaju ovjerenu vjerodostojnu presliku licencije Zajednice kako bi izvršnim tijelima, posebno onima izvan države članice u kojoj cestovni prijevoznik ima poslovni nastan, bio omogućen učinkoviti nadzor. U tu je svrhu potrebno odrediti detaljnije specifikacije u pogledu obrasca i drugih obilježja licencije Zajednice i ovjerenih preslika.
- (10) Pregledi na cesti trebali bi se obavljati bez izravne ili neizravne diskriminacije na temelju državljanstva cestovnog prijevoznika ili države u kojoj cestovni prijevoznik ima poslovni nastan ili u kojoj je vozilo registrirano.
- (11) Trebalo bi odrediti uvjete koji uređuju izdavanje i oduzimanje licencija Zajednice i vrste prijevoza na koje se one primjenjuju, njihove rokove valjanosti i detaljna pravila za njihovo korištenje.
- (12) Također bi trebalo uvesti potvrdu za vozače kako bi države članice mogle učinkovito provjeravati jesu li vozači iz trećih zemalja zakonito zaposleni ili zakonito stavljeni na raspolaganje cestovnom prijevozniku koji je odgovoran za određeni prijevoz.
- (13) Cestovnim prijevoznicima koji imaju licenciju Zajednice predviđenu ovom Uredbom i cestovnim prijevoznicima koji imaju dozvolu za obavljanje određenih kategorija međunarodnog prijevoza tereta trebalo bi se dopustiti da privremeno obavljaju prijevoz tereta u unutarnjem prometu u državi članici, u skladu s ovom Uredbom, bez obveze da u njoj imaju registrirano sjedište ili drugi oblik poslovnog nastana. Prilikom pružanja takvih usluga kabotaže trebalo bi poštovati pravne propise Zajednice, poput Uredbe (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet⁽¹⁾ i nacionalne propise na snazi u pogledu određenih područja u državi članici koja je domaćin.
- (14) Trebalo bi donijeti odredbe kojima bi se omogućila intervencija u slučaju ozbiljnih smetnji na tržištu prijevoznih usluga. U tu je svrhu potrebno uvesti odgovarajući postupak odlučivanja i prikupljanja potrebnih statističkih podataka.
- (15) Ne dovodeći u pitanje odredbe Ugovora o pravu poslovnog nastana, kabotaža podrazumijeva pružanje usluga od strane cestovnih prijevoznika u državi članici u kojoj ti prijevoznici nemaju poslovni nastan; ona ne bi trebala biti zabranjena ako se ne obavlja na način koji podrazumijeva stalnu ili trajnu djelatnost u toj državi članici. Kako bi se taj zahtjev lakše ispunio, trebalo bi jasnije odrediti učestalost kabotaže i razdoblje u kojemu se kabotaža obavlja. U prošlosti, takve nacionalne usluge prijevoza bile su dopuštene samo na privremenoj osnovi. U praksi je bilo teško ustvrditi koje su usluge dopuštene. Stoga su potrebna jasna i lako provediva pravila.
- (16) Ova Uredba ne dovodi u pitanje odredbe o dolaznom ili odlaznom cestovnom prijevozu tereta kao jednom dijelu kombiniranog prijevoza, kako je određeno Direktivom Vijeća 92/106/EEZ od 7. prosinca 1992. o utvrđivanju zajedničkih pravila za određene vrste kombiniranog prijevoza tereta među državama članicama⁽²⁾. Unutarnji cestovni prijevoz u državi članici koja je domaćin, koji nisu dio kombiniranog prijevoza, kako je određeno Direktivom 92/106/EEZ, spadaju pod definiciju kabotaže te bi za njih, stoga, morali vrijediti zahtjevi iz ove Uredbe.
- (17) Odredbe Direktive 96/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1996. o upućivanju radnika u okviru pružanja usluga⁽³⁾ primjenjuju se na prijevoznike koji obavljaju kabotažu.
- (18) Kako bi izvršna tijela države članice domaćina mogla učinkovito nadzirati kabotažu, trebala bi barem imati pristup podacima iz teretnog lista i uređaja za bilježenje u skladu s Uredbom Vijeća (EEZ) br. 3821/85 od 20. prosinca 1985. o tahografu u cestovnom prometu⁽⁴⁾.
- (19) Države članice trebale bi jedna drugoj pomagati u svrhu pravilne primjene ove Uredbe.

(1) SL L 102, 11.4.2006., str. 1.

(2) SL L 368, 17.12.1992., str. 38.

(3) SL L 18, 21.1.1997., str. 1.

(4) SL L 370, 31.12.1985., str. 8.

- (20) Administrativne formalnosti trebale bi se svesti na najmanju moguću mjeru, ne odustajući pritom od kontrola i sankcija koje osiguravaju pravilnu primjenu i učinkovitu provedbu ove Uredbe. U tu je svrhu potrebno razjasniti i ojačati postojeća pravila o oduzimanju licencije Zajednice. Kako bi se omogućilo učinkovito sankcioniranje ozbiljnih povreda počinjenih u državi članici koja je domaćin, trebalo bi prilagoditi postojeća pravila. Sankcije bi trebale biti nediskriminirajuće i proporcionalne ozbiljnosti povreda. Trebala bi postojati mogućnost ulaganja žalbe na svaku nametnutu sankciju.
- (21) Države članice trebale bi u svoj nacionalni elektronički registar poduzeća koja se bave cestovnim prijevozom unijeti sve ozbiljne povrede koje su počinili cestovni prijevoznici i zbog kojih su sankcije bile nametnute.
- (22) U svrhu olakšanja i jačanja razmjene podataka među nacionalnim tijelima, države članice trebale bi razmjenjivati relevantne podatke preko nacionalnih kontaktnih točaka uspostavljenih na temelju Uredbe (EZ) br. 1071/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika ⁽¹⁾.
- (23) Mjere potrebne za provedbu ove Uredbe donose se u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽²⁾.
- (24) Osobito, Komisiju bi trebalo ovlastiti za provedbu prilagodbe priloga I., II. i III. ovoj Uredbi tehničkom napretku. Budući da je riječ o mjerama općeg dosega, čija je svrha izmijeniti nebitne elemente ove Uredbe, te se mjere moraju usvojiti u skladu s regulatornim postupkom s nadzorom predviđenim u članku 5.a Odluke 1999/468/EZ.
- (25) Države članice poduzimaju mjere potrebne za provedbu ove Uredbe, posebno u pogledu učinkovitih, proporcionalnih i odvraćajućih sankcija.
- (26) S obzirom da države članice ne mogu dostatno ostvariti cilj ove Uredbe, odnosno osigurati skladen okvir za međunarodni cestovni prijevoz tereta u cijeloj Zajednici, nego ga se može, zbog samog svojeg opsega i učinaka, na bolji način ostvariti na razini Zajednice, Zajednica može usvojiti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti, kako je navedeno u članku 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti iz tog članka, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na međunarodni cestovni prijevoz tereta kao javne usluge, za vožnje koje se obavljaju na području Zajednice.
2. Kod prijevoza iz države članice u treću zemlju i obratno, ova se Uredba primjenjuje na dio vožnje na državnom području bilo koje prijedene tranzitne države članice. Ne primjenjuje se na onaj dio vožnje na državnom području države članice utovara ili istovara, sve dok se ne sklope potrebni sporazumi između Zajednice i dotične treće zemlje.
3. Do sklapanja sporazuma iz stavka 2., ova Uredba ne utječe na:
 - (a) odredbe koje se odnose na prijevoz iz države članice u treću zemlju i obratno, i koje su sadržane u bilateralnim sporazumima sklopljenim između država članica i tih trećih zemalja;
 - (b) odredbe koje se odnose na prijevoz iz države članice u treću zemlju i obratno, i koje su sadržane u bilateralnim sporazumima sklopljenim između država članica koje, bilo na temelju bilateralnih dozvola bilo na temelju sporazuma o liberalizaciji, dopuštaju cestovnim prijevoznicima utovar i istovar u državi članici u kojoj nemaju poslovni nastan.
4. Ova se Uredba primjenjuje na unutarnji cestovni prijevoz tereta koji privremeno obavlja strani cestovni prijevoznik, kako je predviđeno u poglavlju III.
5. Za sljedeće vrste prijevoza i prazne vožnje koje se obavljaju u vezi s takvim prijevozom ne zahtijeva se licencija Zajednice i za njih nije potrebna prijevozna dozvola:
 - (a) prijevoz pošte kao univerzalna usluga;
 - (b) prijevoz vozila koja su bila oštećena ili su se pokvarila;
 - (c) prijevoz tereta u motornim vozilima čija dopuštena ukupna masa, uključujući ukupnu masu prikolica, ne prelazi 3,5 tone;
 - (d) prijevoz tereta motornim vozilima ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - i. teret koji se prevozi vlasništvo je poduzeća, odnosno poduzeće ga je prodalo, kupilo, dalo u najam ili unajmilo, proizvelo, izdvojilo, preradilo ili popravilo;

⁽¹⁾ SL L 300, 14.11.2009., str. 51.

⁽²⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

- ii. svrha vožnje je prijevoz tereta u poduzeće ili iz njega, ili njegovo pomicanje unutar ili izvan poduzeća za vlastite potrebe poduzeća;
 - iii. motorna vozila koja se koriste za takav prijevoz voze, u skladu s ugovornom obvezom, zaposlenici poduzeća ili osoblje koje je poduzeću stavljeno na raspolaganje;
 - iv. vozila koja prevoze teret u vlasništvu su poduzeća, odnosno poduzeće ga je kupilo s obročnim otplatama cijene ili unajmilo, pod uvjetom da u slučaju najma vozila ispunjavaju uvjete Direktive 2006/1/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o korištenju vozila, unajmljenih bez vozača, za cestovni prijevoz tereta ⁽¹⁾; i
 - v. takav prijevoz je samo pomoćna djelatnost u okviru ukupnosti djelatnosti poduzeća;
- (e) prijevoz medicinskih proizvoda, uređaja, opreme i drugih proizvoda potrebnih u slučaju pružanja hitne medicinske pomoći, posebno u slučaju prirodnih katastrofa.

Točka (d) podtočka iv. prvog podstavka ne primjenjuje se na korištenje zamjenskog vozila u slučaju manjeg kvara vozila koje se obično koristi.

6. Odredbe stavka 5. ne utječu na uvjete pod kojima država članica svojim državljanima dopušta obavljanje djelatnosti iz navedenog stavka.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

1. „vozilo” znači motorno vozilo registrirano u državi članici ili skup vozila, od kojih je barem motorno vozilo registrirano u državi članici, koja se koriste isključivo za prijevoz tereta;
2. „međunarodni prijevoz” znači:
 - (a) vožnja koja se obavlja natovarenim vozilom, pri čemu se polazno i odredišno mjesto nalaze u dvije različite države članice, s tranzitom ili bez tranzita, kroz jednu državu članicu ili treću zemlju, odnosno više država članica ili trećih zemalja;
 - (b) vožnja koja se obavlja natovarenim vozilom iz države članice u treću zemlju i obratno, s tranzitom ili bez tranzita, kroz jednu državu članicu ili treću zemlju, odnosno više država članica ili trećih zemalja;
 - (c) vožnja koja se obavlja natovarenim vozilom među trećim zemljama, s tranzitom preko državnog područja jedne ili više država članica; ili
 - (d) prazna vožnja u vezi s prijevozom iz točaka (a), (b) i (c);

⁽¹⁾ SL L 33, 4.2.2006., str. 82.

3. „država članica domaćin” znači država članica u kojoj cestovni prijevoznik obavlja djelatnost, a koja nije država članica u kojoj prijevoznik ima poslovni nastan;

4. „strani cestovni prijevoznik” znači poduzeće koje obavlja cestovni prijevoz tereta u državi članici domaćinu;

5. „vozač” znači svaka osoba koja vozi vozilo, pa makar i samo nakratko, ili koja se po službenoj dužnosti nalazi u vozilu kako bi prema potrebi mogla upravljati vozilom;

6. „kabotaža” znači posebni prijevoz u unutarnjem cestovnom prijevozu, koji se privremeno obavlja u državi članici domaćinu, u skladu s ovom Uredbom;

7. „ozbiljna povreda propisa Zajednice o prometu na cestama” znači povreda koja bi mogla imati za posljedicu gubitak ugleda u skladu s člankom 6. stavcima 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 1071/2009 i/ili privremeno ili trajno oduzimanje licencije Zajednice.

POGLAVLJE II.

MEĐUNARODNI PRIJEVOZ

Članak 3.

Opće načelo

Međunarodni prijevoz obavlja se na temelju licencije Zajednice, ako je vozač državljanin treće zemlje, i na temelju potvrde za vozače.

Članak 4.

Licencija Zajednice

1. Licenciju Zajednice izdaje, u skladu s ovom Uredbom, država članica cestovnom prijevozniku koji obavlja prijevoz tereta kao javnu uslugu i koji:
 - (a) ima poslovni nastan u toj državi članici u skladu s propisima Zajednice i nacionalnim propisima te države članice; i
 - (b) u državi članici poslovnog nastana ima pravo, u skladu s propisima Zajednice i nacionalnim propisima te države članice o obavljanju djelatnosti cestovnog prijevoznika tereta, obavljati međunarodni cestovni prijevoz tereta.
2. Licenciju Zajednice izdaju nadležna tijela države članice poslovnog nastana za razdoblje koje se može produžiti do 10 godina.

Licencije Zajednice i ovjerene preslike izdane prije dana početka primjene ove Uredbe vrijedit će do dana isteka roka njihove valjanosti.

Komisija razdoblje valjanosti licencije Zajednice, posebno nacionalne električne registre poduzeća za cestovni prijevoz iz članka 16. Uredbe (EZ) br. 1071/2009, prilagođava tehničkom napretku. Te mjere, namijenjene izmjeni nebitnih elemenata ove Uredbe, donose se u skladu s regulatornim postupkom s nadzorom predviđenim u članku 15. stavku 2.

3. Države članice poslovnog nastana imatelju izdaju izvornik licencije Zajednice, koji je pohranjen kod cestovnog prijevoznika, i određen broj ovjerenih vjerodostojnih preslika, čiji broj odgovara broju vozila kojima imatelj licencije Zajednice raspolaže ili na temelju svojeg prava vlasništva ili, na primjer, na temelju ugovora o najmu s pravom kupnje, ugovora o najmu ili ugovora o leasingu.

4. Licencija Zajednice i njezine ovjerene vjerodostojne preslike oblikom odgovaraju uzorku prikazanom u Prilogu II. One sadrže barem dva sigurnosna obilježja navedena u Prilogu I.

Komisija prilagođava priloge I. i II. tehničkom napretku. Te mjere, namijenjene izmjeni nebitnih elemenata ove Uredbe, donose se u skladu s regulatornim postupkom s nadzorom predviđenim u članku 15. stavku 2.

5. Licencija Zajednice i njezine ovjerene vjerodostojne preslike nose pečat tijela koje ih je izdalo te potpis i serijski broj. Serijski brojevi licencije Zajednice i njezinih ovjerenih vjerodostojnih preslika unose se u nacionalni elektronički registar poduzeća za cestovni prijevoz kao dio podataka koji se odnose na cestovnog prijevoznika.

6. Licencija Zajednice izdaje se na ime cestovnog prijevoznika i nije prenosiva. Ovjerena vjerodostojna preslika licencije Zajednice mora se nalaziti u svakom vozilu cestovnog prijevoznika te se na zahtjev ovlaštenog inspektora mora dati na uvid.

U slučaju skupa vozila, ovjerena vjerodostojna preslika mora se nalaziti u motornom vozilu. Ovjerena vjerodostojna preslika vrijedi za skup vozila čak i ako prikolica ili poluprikolica nije registrirana ili nema dozvolu za vožnju po cestama na ime imatelja licencije ili ako je registrirana ili ima dozvolu za vožnju po cestama u drugoj državi.

Članak 5.

Potvrda za vozače

1. Potvrdu za vozače izdaje država članica u skladu s ovom Uredbom bilo kojem cestovnom prijevozniku koji:

- (a) ima licenciju Zajednice; i
- (b) u navedenoj državi članici ili zakonito zapošljava vozača koji nema ni državljanstvo države članice niti mu je odobren dugotrajni boravak u smislu Direktive Vijeća

2003/109/EZ od 25. studenoga 2003. o statusu državljana trećih zemalja koji imaju dugotrajn boravak ⁽¹⁾, ili zakonito koristi usluge vozača koji nema ni državljanstvo države članice niti mu je odobren dugotrajni boravak u smislu navedene Direktive i koji je na raspolaganju cestovnom prijevozniku u skladu s uvjetima zapošljavanja i strukovnog osposobljavanja, propisanim u toj državi članici:

- i. zakonima i drugim propisima; i, prema potrebi;
- ii. kolektivnim sporazumima, u skladu s pravilima koja vrijede u toj državi članici.

2. Potvrdu za vozače izdaju nadležna tijela države članice u kojoj prijevoznik ima poslovni nastan, na zahtjev imatelja licencije Zajednice, za svakog vozača koji nema ni državljanstvo države članice niti mu je odobreno dugotrajno boravište u smislu Direktive 2003/109/EZ i kojega prijevoznik zakonito zapošljava, ili za svakog vozača koji nema ni državljanstvo države članice niti mu je odobren dugotrajni boravak u smislu navedene Direktive i koji je na raspolaganju prijevozniku. Svaka potvrda za vozača potvrđuje da je vozač čije je ime i prezime navedeno na potvrdi, zaposlen u skladu s uvjetima propisanim stavkom 1.

3. Potvrda za vozača oblikom odgovara uzorku iz Priloga III. Potvrda sadrži barem dva sigurnosna obilježja navedena u Prilogu I.

4. Komisija prilagođava Prilog III. tehničkom napretku. Te mjere, namijenjene izmjeni nebitnih elemenata ove Uredbe, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom predviđenim u članku 15. stavku 2.

5. Potvrda za vozače nosi pečat tijela koje ju je izdalo te potpis i serijski broj. Serijski broj potvrde za vozače može se unijeti u nacionalni elektronički registar poduzeća za cestovni prijevoz kao dio podataka koji se odnose na cestovnog prijevoznika koji tu potvrdu stavlja na raspolaganje vozaču imenovanom u dotičnoj potvrdi.

6. Potvrda za vozače u vlasništvu je cestovnog prijevoznika koji je stavlja na raspolaganje vozaču imenovanom u toj dozvoli kada taj vozač vozi vozilo s licencijom Zajednice izdanom tom prijevozniku. Ovjerena vjerodostojna preslika potvrde za vozače, koju izdaju nadležna tijela države članice u kojoj cestovni prijevoznik ima poslovni nastan, mora se nalaziti u poslovnim prostorijama prijevoznika. Potvrda za vozače daje se na uvid na zahtjev ovlaštenog inspektora.

7. Potvrda za vozače izdaje se za razdoblje koje određuje država članica izdavateljica, pod uvjetom da to razdoblje nije dulje od pet godina. Potvrde za vozače izdane prije dana početka primjene ove Uredbe vrijede do dana isteka roka njihove valjanosti.

⁽¹⁾ SL L 16, 23.1.2004., str. 44.

Potvrda za vozače vrijedi samo dok su ispunjeni uvjeti pod kojima je bila izdana. Države članice dužne su poduzeti odgovarajuće mjere kako bi cestovni prijevoznik, u slučaju da prestane ispunjavati navedene uvjete, odmah vratio potvrdu tijelima koja su je izdala.

Članak 6.

Provjera ispunjenja uvjeta

1. Prilikom podnošenja zahtjeva za izdavanje licencije Zajednice ili zahtjeva za obnovu licencije Zajednice u skladu s člankom 4. stavkom 2., nadležna tijela države članice poslovnog nastana moraju provjeriti ispunjava li cestovni prijevoznik, odnosno ispunjava li cestovni prijevoznik još uvijek, uvjete propisane člankom 4. stavkom 1.

2. Nadležna tijela države članice poslovnog nastana redovito provjeravaju, provodeći svake godine provjere kojima se obuhvaća barem 20 % valjanih potvrda za vozače izdanih u toj državi članici, ispunjavaju li se još uvijek uvjeti iz članka 5. stavka 1. pod kojima je potvrda za vozače bila izdana.

Članak 7.

Odbijanje izdavanja i oduzimanje licencije Zajednice i potvrde za vozače

1. Ako uvjeti iz članka 4. stavka 1. ili uvjeti iz članka 5. stavka 1. nisu ispunjeni, nadležna tijela države članice poslovnog nastana moraju odbiti zahtjev za izdavanje ili obnovu licencije Zajednice ili izdavanje potvrde za vozače i navesti obrazloženje takve odluke.

2. Nadležna tijela oduzimaju licenciju Zajednice ili potvrdu za vozače ako:

- (a) imatelj više ne ispunjava uvjete iz članka 4. stavka 1. ili uvjete iz članka 5. stavka 1.; ili
- (b) je imatelj dao netočne podatke u vezi sa zahtjevom za izdavanje licencije Zajednice ili potvrde za vozače.

POGLAVLJE III.

KABOTAŽA

Članak 8.

Opća načela

1. Svaki cestovni prijevoznik koji obavlja prijevoz tereta kao javnu uslugu i ima licenciju Zajednice i čiji vozač, ako je državljanin treće zemlje, ima potvrdu za vozače, ovlašten je pod uvjetima utvrđenim u ovome poglavlju obavljati kabotažu.

2. Jednom kada je teret koji se prevozi u okviru dolaznog međunarodnog prijevoza iz druge države članice ili treće zemlje u državu članicu koja je domaćin dostavljen, cestovni prijevoznici iz stavka 1. imaju pravo obaviti do tri kabotaže istim vozilom ili, u slučaju skupa vozila, motornim vozilom toga istoga vozila. Zadnji istovar u okviru kabotaže prije napuštanja države članice koja je domaćin obavlja se u roku od sedam dana od zadnjeg istovara u državi članici domaćinu u okviru dolaznog međunarodnog prijevoza.

Cestovni prijevoznici mogu, u roku iz prvog podstavka, obavljati dio kabotaže ili svu kabotažu dopuštenu na temelju navedenog podstavka u svakoj državi članici ako se ograniče na jednu kabotažu po državi članici u roku tri dana od dana kada su nenatovareni ušli na državno područje te države članice.

3. Smatra se da je cestovni prijevoz tereta koji obavlja strani cestovni prijevoznik u državi članici domaćinu u skladu s ovom Uredbom samo ako cestovni prijevoznik može podastrijeti jasne dokaze o dolaznom međunarodnom prijevozu i o svakoj naknadno obavljenoj kabotaži.

Dokazi iz prvog podstavka uključuju sljedeće podatke za svaki prijevoz:

- (a) ime, adresu i potpis pošiljatelja;
- (b) ime, adresu i potpis cestovnog prijevoznika;
- (c) ime, adresu primatelja te, nakon što je teret dostavljen, njegov potpis i datum dostave;
- (d) mjesto i datum preuzimanja tereta te mjesto određeno za dostavu;
- (e) opis vrste tereta i načina pakiranja koji je općenito u uporabi, a ako je riječ o opasnom teretu, njihov općenito prihvaćeni opis te broj pošiljaka i njihove posebne oznake i brojeve;
- (f) bruto masu robe i njezinu drukčije izraženu količinu;
- (g) registarske oznake motornog vozila i prikolice.

4. Za dokazivanje da su uvjeti propisani ovim člankom ispunjeni ne zahtijeva se nikakav dodatni dokument.

5. Svakom cestovnom prijevozniku koji u državi članici poslovnoga nastana, u skladu s propisima te države članice, ima pravo obavljati cestovne prijevoze kao javnu uslugu, navedene u članku 1. stavku 5. točkama (a), (b) i (c), dopušteno je da pod uvjetima iz ovog poglavlja prema potrebi obavlja kabotažu iste vrste ili kabotažu vozilima iz iste kategorije.

6. Dopuštenje za obavljanje kabotaže u okviru načina prijevoza iz članka 1. stavka 5. točaka (d) i (e) je neograničeno.

Članak 9.

Pravila koja se primjenjuju na kabotažu

1. Ako u propisima Zajednice nije drukčije predviđeno, na obavljanje kabotaže primjenjuju se zakoni i drugi propisi koji vrijede u državi članici domaćinu u pogledu sljedećeg:

- (a) uvjeta koji uređuju ugovor o prijevozu;
- (b) težine i dimenzija motornih vozila;
- (c) zahtjeva u vezi s prijevozom određenih kategorija tereta, posebno opasnih tereta, pokvarljivih prehrambenih proizvoda i živih životinja;
- (d) vremena vožnje i odmora;
- (e) poreza na dodanu vrijednost (PDV) na usluge prijevoza.

Težine i dimenzije iz točke (b) prvoga podstavka mogu, kada je to primjereno, premašiti one koje se primjenjuju u državi članici u kojoj cestovni prijevoznik ima poslovni nastan, iako ni pod kojim uvjetom ne smiju premašiti ograničenja koja država članica domaćin odredi za unutarnji promet ili tehničke značajke navedene u dokazima iz članka 6. stavka 1. Direktive Vijeća 96/53/EZ od 25. srpnja 1996. o određivanju najvećih dopuštenih dimenzija u nacionalnom i međunarodnom prometu i najvećih dopuštenih težina u međunarodnom prometu za određena cestovna vozila koja se kreću unutar Zajednice⁽¹⁾.

2. Zakoni i drugi propisi iz stavka 1. primjenjuju se na strane cestovne prijevoznike pod istim onim uvjetima koji vrijede za cestovne prijevoznike koji imaju poslovni nastan u državi članici domaćinu kako bi se spriječio svaki oblik diskriminacije na temelju državljanstva ili mjesta poslovnog nastana.

Članak 10.

Zaštitni postupak

1. U slučaju da kabotaža na određenom geografskom području prouzroči ili pogorša ozbiljan poremećaj na nacionalnom tržištu prijevoznih usluga, svaka država članica može se obratiti Komisiji u svrhu donošenja zaštitnih mjera te Komisiji pružiti sve potrebne podatke i obavijestiti je o mjerama koje namjerava poduzeti u pogledu domaćih cestovnih prijevoznika.

2. Za potrebe stavka 1.:

„ozbiljan poremećaj nacionalnog tržišta prijevoznih usluga na određenom geografskom području” znači postojanje problema specifičnih za to tržište, takvih koji uzrokuju ozbiljan i potencijalno trajan višak ponude nad potražnjom, što predstavlja prijetnju financijskoj stabilnosti i preživljavanju značajnog broja cestovnih prijevoznika;

„geografsko područje” znači površina koja obuhvaća cijelo državno područje ili dio državnog područja države članice ili se proteže na cijelo državno područje ili dio državnog područja drugih država članica.

3. Komisija proučava situaciju na temelju, prije svega, relevantnih podataka i nakon što se posavjetuje s odborom iz članka 15. stavka 1. u roku jednog mjeseca od primitka zahtjeva države članice odlučuje jesu li zaštitne mjere potrebne i, ako jesu, donosi ih.

Takve mjere mogu uključivati privremeno isključenje navedenog područja iz područja primjene ove Uredbe.

Mjere donesene u skladu s ovim člankom ostaju na snazi najviše šest mjeseci, a njihov rok valjanosti može se pod jednakim uvjetima jednokratno produljiti za isto razdoblje valjanosti.

Komisija obavješćuje države članice i Vijeće o odlukama donesenim u skladu s ovim stavkom.

4. Ako Komisija odluči usvojiti zaštitne mjere u vezi jedne države članice ili više njih, nadležna tijela dotične države članice moraju za domaće cestovne prijevoznike donijeti mjere jednakog opsega i o tome obavijestiti Komisiju. Te se mjere počinju primjenjivati najkasnije od dana početka primjene zaštitnih mjera koje je Komisija donijela.

5. Svaka država članica može Vijeću uputiti odluku Komisije, donesenu na temelju stavka 3., u roku 30 dana od dana njezine objave. Vijeće može u roku 30 dana od dana tog zahtjeva ili, u slučaju zahtjeva više država članica, od dana prvog zahtjeva, kvalificiranom većinom donijeti drukčiju odluku.

Na odluku Vijeća primjenjuju se vremenska ograničenja valjanosti iz trećega podstavka stavka 3. Nadležna tijela dotične države članice moraju donijeti mjere s jednakim učinkom za domaće cestovne prijevoznike i o tome obavijestiti Komisiju. Ako Vijeće ne donese odluku u roku određenom u prvom podstavku, odluka Komisije postaje konačna.

6. Ako Komisija smatra da je mjere iz stavka 3. potrebno produljiti, Komisija će podnijeti prijedlog Vijeću koje će o tome odlučiti kvalificiranom većinom.

POGLAVLJE IV.

MEĐUSOBNA POMOĆ I SANKCIJE

Članak 11.

Međusobna pomoć

Države članice dužne su jedna drugoj pomoći u osiguranju primjene i praćenja primjene ove Uredbe. Podaci se razmjenjuju preko nacionalnih kontaktnih točaka uspostavljenih na temelju članka 18. Uredbe (EZ) br. 1071/2009.

⁽¹⁾ SL L 235, 17.9.1996., str. 59.

Članak 12.

Sankcioniranje povreda od strane države članice poslovnog nastana

1. U slučaju ozbiljne povrede propisa Zajednice o prometu na cestama, počinjene ili utvrđene u bilo kojoj državi članici, nadležna tijela države članice u kojoj cestovni prijevoznik koji je počinio takvu povredu ima poslovni nastan, poduzet će odgovarajuće mjere koje mogu podrazumijevati i izricanje opomene, ako je to predviđeno nacionalnim pravnim propisima, u svrhu rješavanja predmeta, što može dovesti do, između ostalog, nametanja sljedećih administrativnih sankcija:

- (a) privremeno ili trajno oduzimanje nekih ili svih ovjerenih vjerodostojnih preslika licencije Zajednice;
- (b) privremeno ili trajno oduzimanje licencije Zajednice.

Te se sankcije mogu odrediti nakon donošenja konačne odluke u predmetu, pri čemu je potrebno voditi računa o ozbiljnosti povrede koju je imatelj licencije Zajednice počinio, kao i o ukupnom broju ovjerenih vjerodostojnih preslika navedene licencije kojima cestovni prijevoznik raspolaže, a koje se tiču međunarodnog prometa.

2. U slučaju ozbiljne povrede u pogledu bilo kakve zloporabe potvrda za vozače, nadležna tijela države članice u kojoj cestovni prijevoznik koji je počinio takvu povredu ima poslovni nastan nameću odgovarajuće sankcije, kao što su:

- (a) odgoda izdavanja potvrda za vozače;
- (b) oduzimanje potvrda za vozače;
- (c) postavljanje dodatnih uvjeta za izdavanje potvrda za vozače radi sprečavanja zloporabe;
- (d) privremeno ili trajno oduzimanje nekih ili svih ovjerenih vjerodostojnih preslika licencije Zajednice;
- (e) privremeno ili trajno oduzimanje licencije Zajednice.

Ove se sankcije mogu odrediti nakon donošenja konačne odluke u predmetu, pri čemu se mora voditi računa o ozbiljnosti povrede koju je imatelj licencije Zajednice počinio.

3. Nadležna tijela države članice poslovnog nastana obavješćuju nadležna tijela države članice u kojoj je povreda bila utvrđena što je moguće prije, a najkasnije u roku šest tjedana od dana kada je konačna odluka u predmetu bila donesena, jesu li sankcije iz stavaka 1. i 2. bile nametnute i, ako jesu, koje su to sankcije bile nametnute.

Ako takve sankcije nisu bile nametnute, nadležna tijela države članice poslovnog nastana moraju navesti razloge za to.

4. Nadležna tijela osiguravaju da su sankcije koje su dotičnom cestovnom prijevozniku bile nametnute u cjelini proporcionalne povredi ili povredama zbog kojih su takve sankcije i bile nametnute, vodeći pritom računa o svakoj sankciji koja je bila nametnuta za istu povredu u državi članici u kojoj je povreda bila utvrđena.

5. Nadležna tijela države članice u kojoj cestovni prijevoznik ima poslovni nastan mogu također, u skladu s nacionalnim pravnim propisima, pokrenuti postupak protiv cestovnog prijevoznika pred nadležnim nacionalnim sudom. Navedena tijela obavješćuju nadležno tijelo države članice domaćina o svim odlukama donesenim u tom smislu.

6. Države članice osiguravaju cestovnim prijevoznicima pravo na žalbu protiv svake administrativne sankcije koja im je bila izrečena u skladu s ovim člankom.

Članak 13.

Sankcioniranje povreda od strane države članice domaćina

1. Ako nadležna tijela države članice utvrde ozbiljnu povredu ove Uredbe ili pravnih propisa Zajednice o cestovnom prometu, koju je moguće pripisati stranom cestovnom prijevozniku, država članica na čijem je državnom području povreda bila utvrđena, upućuje, što je moguće prije, a najkasnije u roku šest tjedana od donošenja konačne odluke u predmetu, nadležnim tijelima države članice u kojoj prijevoznik ima poslovni nastan, sljedeće podatke:

- (a) opis povrede te datum i vrijeme kada je povreda bila počinjena;
- (b) kategoriju, vrstu i ozbiljnost povrede; i
- (c) nametnute i izvršene sankcije.

Nadležna tijela države članice koja je domaćin mogu od nadležnih tijela države članice poslovnoga nastana zatražiti nametanje administrativnih sankcija u skladu s člankom 12.

2. Ne dovodeći u pitanje bilo kakav kazneni progon, nadležna tijela države članice domaćina ovlaštena su nametnuti sankcije stranom cestovnom prijevozniku koji je prilikom obavljanja kabotaže povrijedio ovu Uredbu ili nacionalne pravne propise ili pravne propise Zajednice o cestovnom prijevozu na njezinu području. Takve se sankcije nameću na nediskriminirajućoj osnovi i mogu biti u obliku, između ostalog, opomene ili, u slučaju ozbiljne povrede, privremene zabrane obavljanja kabotaže na državnom području države članice koja je domaćin, a u kojoj je povreda bila počinjena.

3. Države članice osiguravaju cestovnim prijevoznicima pravo na žalbu protiv svake administrativne sankcije koja im je bila nametnuta u skladu s ovim člankom.

Članak 14.

Unos u nacionalne elektroničke registre

Države članice osiguravaju unos ozbiljnih povreda pravnih propisa Zajednice o cestovnom prijevozu, koje su počinili cestovni prijevoznici s poslovnim nastanom na njihovu državnom području i zbog kojih je neka od država članica izrekla sankciju kao i svakog privremenog ili trajnog oduzimanja licencije Zajednice ili njezine ovjerene vjerodostojne preslike u nacionalni elektronički registar cestovnih prijevoznika. Unosi u registar koji se odnose na privremeno ili trajno oduzimanje licencije Zajednice pohranjeni su u bazi podataka barem dvije godine od dana isteka razdoblja oduzimanja, u slučaju privremenog oduzimanja, odnosno od dana oduzimanja, u slučaju trajnog oduzimanja.

POGLAVLJE V.

PROVEDBA

Članak 15.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže odbor osnovan na temelju članka 18. stavka 1. Uredbe (EEZ) br. 3821/85.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak, primjenjuju se članak 5.a stavci od 1. do 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njezina članka 8.

Članak 16.

Sankcije

Države članice propisuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na povrede odredaba ove Uredbe i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovo izvršenje. Tako propisane sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Države članice obavješćuju Komisiju o tim odredbama do 4. prosinca 2011., a o svim naknadnim izmjenama koje se na njih odnose u najkraćem mogućem roku.

Države članice osiguravaju da se sve takve mjere donose bez diskriminacije na temelju državljanstva ili mjesta poslovnog nastana cestovnog prijevoznika.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 21. listopada 2009.

Za Europski parlament

Predsjednik

J. BUZEK

Članak 17.

Izvješćivanje

1. Svake dvije godine države članice obavješćuju Komisiju o broju cestovnih prijevoznika koji na dan 31. prosinca prethodne godine imaju licenciju Zajednice i o broju ovjerenih vjerodostojnih preslika koje odgovaraju vozilima koja na taj dan prometuju.

2. Države članice također obavješćuju Komisiju o broju potvrda za vozače, izdanih u prethodnoj kalendarskoj godini, kao i o broju potvrda za vozače u prometu na dan 31. prosinca te iste godine.

3. Do kraja 2013., Komisija sastavlja izvješće o stanju na tržištu cestovnog prijevoza u Zajednici. To izvješće sadrži analizu stanja na tržištu, uključujući procjenu učinkovitosti kontrola i razvoja uvjeta zapošljavanja u toj profesiji kao i ocjenu toga je li usklađenost pravila, između ostalog, u područjima nadzora provedbe, naknada za korištenje cesta, kao i pravnih propisa iz područja socijalnog prava i sigurnosnih pitanja, uznapredovala toliko da bi se moglo predvidjeti daljnje otvaranje domaćih tržišta cestovnog prijevoza, uključujući kabotaže.

POGLAVLJE VI.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 18.

Stavljanje izvan snage

Uredbe (EEZ) br. 881/92 i (EEZ) br. 3118/93 i Direktiva 2006/94/EZ ovime se stavljaju izvan snage.

Upućivanja na uredbe i direktivu stavljene izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom iz Priloga IV.

Članak 19.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 4. prosinca 2011., osim članaka 8. i 9. koji se primjenjuju od 14. svibnja 2010.

Za Vijeće

Predsjednik

C. MALMSTRÖM

PRILOG I.

Sigurnosna obilježja licencije Zajednice i potvrde

Licencija Zajednice i potvrda za vozače moraju imati barem dva od sljedećih sigurnosnih obilježja:

- hologram,
 - posebna vlakna u papiru koja postaju vidljiva pod UV svjetlom,
 - barem jedan redak mikrotiska (tisak vidljiv jedino pod povećalom, koji fotokopirni stroj ne može reproducirati),
 - opipljive znakove, simbole ili uzorke,
 - dvostruko numeriranje: serijski broj licencije Zajednice, njezine ovjerene vjerodostojne preslike ili potvrde za vozače kao i broj izdanja svake od njih,
 - sigurnosnu podlogu s tankim giljoš uzorcima i tiskom s duginim efektom (irisnim tiskom).
-

PRILOG II.

Obrazac licencije Zajednice

EUROPSKA ZAJEDNICA

(a)

(Svjetloplava boja Pantone, format DIN A4, celulozni papir, 100 g/m² ili više)

(Prva stranica licencije)

(Tekst na službenom jeziku (jednom od službenih jezika) države članice koja izdaje licenciju)

Razlikovni znak države članice koja
izdaje licencije ⁽¹⁾

Naziv nadležnoga tijela

LICENCIJA br. ...

(ili)

OVJERENA VJERODOSTOJNA PRESLIKA Br.

za međunarodni cestovni prijevoz tereta kao javne usluge

Ova licencija daje pravo ⁽²⁾

.....

.....

obavljati međunarodni cestovni prijevoz tereta kao javnu uslugu na svim linijama, za vožnje ili dijelove vožnji koji se obavljaju za posebni prijevoz na području Zajednice, kako je utvrđeno Uredbom (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta te poštujući opće odredbe ove licencije.

Posebne napomene:	
.....	
Ova licencija vrijedi od	do
Izdano u	dana
..... ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Razlikovni znakovi država članica jesu: (B) Belgija, (BG) Bugarska, (CZ) Češka, (DK) Danska, (D) Njemačka, (EST) Estonija, (IRL) Irska, (GR) Grčka, (E) Španjolska, (F) Francuska, (I) Italija, (CY) Cipar, (LV) Latvija, (LT) Litva, (L) Luksemburg, (H) Mađarska, (MT) Malta, (NL) Nizozemska, (A) Austrija, (PL) Poljska, (P) Portugal, (RO) Rumunjska, (SLO) Slovenija, (SK) Slovačka, (FIN) Finska, (S) Švedska, (UK) Ujedinjena Kraljevina.

⁽²⁾ Puno ime ili tvrtka i puna adresa cestovnog prijevoznika.

⁽³⁾ Potpis i pečat nadležnoga tijela ili tijela koje izdaje licenciju.

(b)

(Druga stranica licencije)

(Tekst na službenom jeziku (jednom od službenih jezika) države članice koja izdaje licenciju)

OPĆE ODREDBE

Ova licencija izdana je na temelju Uredbe (EZ) br. 1072/2009.

Ona imatelju daje pravo obavljati međunarodni cestovni prijevoz tereta kao javnu uslugu, na svakoj liniji, za vožnje ili dijelove vožnji na području Zajednice i, prema potrebi, pod sljedećim uvjetima:

- ako se polazište i odredište nalaze u dvije različite države članice, s tranzitom ili bez tranzita, kroz jednu državu članicu ili treću zemlju, odnosno više država članica ili trećih zemalja,
- iz države članice u treću zemlju ili obratno, s tranzitom ili bez tranzita, kroz jednu državu članicu ili treću zemlju, odnosno više država članica ili trećih zemalja,
- među trećim zemljama, s tranzitom preko državnog područja jedne države članice ili više država članica,

i prazne vožnje u vezi s takvim prijevozom.

U slučaju prijevoza iz države članice u treću zemlju i obratno, ova licencija vrijedi za onaj dio vožnje koji se obavlja na području Zajednice. U državi članici utovara ili istovara licencija vrijedi jedino nakon sklapanja potrebnog sporazuma između Zajednice i dotične treće zemlje u skladu s Uredbom (EZ) br. 1072/2009.

Licencija se izdaje na ime imatelja i nije prenosiva.

Nadležno tijelo države članice koje ju je izdalo može je oduzeti, posebno kada:

- njezin imatelj ne ispunjava sve uvjete za korištenje licencije,
- je njezin imatelj dostavio netočne informacije o podacima potrebnim za izdavanje ili produljenje roka valjanosti licencije.

Izvornik licencije mora biti pohranjen u prijevoznom poduzeću.

Ovjerena vjerodostojna preslika licencije mora se nalaziti u vozilu ⁽¹⁾. U slučaju skupa vozila, ovjerena vjerodostojna preslika licencije mora se nalaziti u motornom vozilu. Ovjerena vjerodostojna preslika vrijedi za skup vozila čak i ako prikolica ili poluprikolica nije registrirana ili nema dozvolu za vožnju po cestama na ime imatelja licencije ili ako je registrirana ili ima dozvolu za vožnju po cestama u drugoj državi.

Licencija se mora dati na uvid na zahtjev ovlaštenog inspektora.

Na državnom području svake države članice imatelj mora poštovati zakone i druge propise koji vrijede u toj državi, posebno u pogledu prijevoza i prometa.

⁽¹⁾ „Vozilo” znači motorno vozilo registrirano u državi članici ili skup vozila od kojih je barem motorno vozilo registrirano u državi članici koja se koriste isključivo za prijevoz tereta.

PRILOG III.

Obrazac potvrde za vozače

EUROPSKA ZAJEDNICA

(a)

(Ružičasta boja Pantone, format DIN A4, celulozni papir, 100 g/m² ili više)

(Prva stranica potvrde)

(Tekst na službenom jeziku (jednom od službenih jezika) države članice koja izdaje potvrdu)

Razlikovni znak države članice ⁽¹⁾ koja izdaje licencije

Naziv nadležnoga tijela

POTVRDA ZA VOZAČE br. ...

za cestovni prijevoz tereta kao javne usluge na temelju licencije Zajednice

(Uredba (EZ) br. 1072/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o zajedničkim pravilima za pristup tržištu međunarodnog cestovnog prijevoza tereta)

Ova potvrda potvrđuje da je na temelju isprava koje je dao na uvid:

..... ⁽²⁾

sljedeći vozač:

Ime i prezime	
Datum i mjesto rođenja	Državljanstvo
Vrsta i referentni broj osobne isprave	
Datum izdavanja	Mjesto izdavanja
Broj vozačke dozvole	
Datum izdavanja	Mjesto izdavanja
Broj socijalnog osiguranja	

je zaposlen, u skladu sa zakonima ili drugim propisima i, prema potrebi, u skladu s kolektivnim sporazumima, u skladu s pravilima koja se primjenjuju u sljedećoj državi članici, o uvjetima zapošljavanja i strukovnog osposobljavanja vozača, koji se primjenjuju u toj državi članici na obavljanje cestovnog prijevoza u navedenoj državi:

..... ⁽³⁾

Posebne napomene:

.....

Ova potvrda vrijedi od	do
Izdano u,	dana
..... ⁽⁴⁾	

⁽¹⁾ Razlikovni znakovi država članica jesu: (B) Belgija, (BG) Bugarska, (CZ) Češka, (DK) Danska, (D) Njemačka, (EST) Estonija, (IRL) Irska, (GR) Grčka, (E) Španjolska, (F) Francuska, (I) Italija, (CY) Cipar, (LV) Latvija, (LT) Litva, (L) Luksemburg, (H) Mađarska, (MT) Malta, (NL) Nizozemska, (A) Austrija, (PL) Poljska, (P) Portugal, (RO) Rumunjska, (SLO) Slovenija, (SK) Slovačka, (FIN) Finska, (S) Švedska, (UK) Ujedinjena Kraljevina.

⁽²⁾ Puno ime ili tvrtka i puna adresa cestovnog prijevoznika.

⁽³⁾ Ime države članice u kojoj cestovni prijevoznik ima poslovni nastan.

⁽⁴⁾ Potpis i pečat nadležnoga tijela ili tijela koje izdaje potvrdu.

(b)

(Druga stranica potvrde)

(Tekst na službenom jeziku (jednom od službenih jezika) države članice koja izdaje potvrdu)

OPĆE ODREDBE

Ova potvrda izdana je na temelju Uredbe (EZ) br. 1072/2009.

Njome se potvrđuje da je imenovani vozač zaposlen u skladu sa zakonima ili drugim propisima i, prema potrebi, u skladu s kolektivnim sporazumima, u skladu s pravilima koja se primjenjuju u navedenoj državi članici, o uvjetima zapošljavanja i strukovnog osposobljavanja vozača, koji se primjenjuju u toj državi članici na obavljanje cestovnog prijevoza u toj državi.

Potvrda za vozače u vlasništvu je cestovnog prijevoznika koji je daje na raspolaganje vozaču, imenovanom u njoj, kada taj vozač vozi vozilo ⁽¹⁾ koje obavlja prijevoz na temelju licencije Zajednice koja je bila izdana navedenom cestovnom prijevozniku. Potvrda za vozače nije prenosiva. Potvrda za vozače vrijedi sve dok su ispunjeni uvjeti pod kojima je bila izdana, a ako ti uvjeti više nisu ispunjeni, cestovni je prijevoznik mora smjesta vratiti nadležnim tijelima koja su je izdala.

Nadležno tijelo države članice koje ju je izdalo može je oduzeti, posebno kada:

- njezin imatelj ne ispunjava sve uvjete za korištenje potvrde,
- je njezin imatelj dostavio netočne informacije o podacima potrebnim za izdavanje ili produljenje roka valjanosti potvrde.

Ovjerena vjerodostojna preslika potvrde mora biti pohranjena u prijevoznom poduzeću.

Izvornik potvrde mora se nalaziti u vozilu te je vozač mora dati na uvid na zahtjev ovlaštenog inspektora.

⁽¹⁾ „Vozilo” znači motorno vozilo registrirano u državi članici ili skup vozila od kojih je barem motorno vozilo registrirano u državi članici, koja se koriste isključivo za prijevoz tereta.

PRILOG IV.

Korelacijska tablica

Uredba (EEZ) br. 881/92	Uredba (EEZ) br. 3118/93	Direktiva 2006/94/EZ	Ova Uredba
Članak 1. stavak 1.			Članak 1. stavak 1.
Članak 1. stavak 2.			Članak 1. stavak 2.
Članak 1. stavak 3.			Članak 1. stavak 3.
Prilog II.		Članak 1. stavci 1. i 2. Prilog I.; Članak 2.	Članak 1. stavak 5.
		Članak 2.	Članak 1. stavak 6.
Članak 2.			Članak 2.
Članak 3. stavak 1.			Članak 3.
Članak 3. stavak 2.			Članak 4. stavak 1.
Članak 3. stavak 3.			Članak 5. stavak 1.
Članak 4.			
Članak 5. stavak 1.			Članak 4. stavak 2.
Članak 5. stavak 2.			Članak 4. stavak 3.
Članak 5. stavak 3.			Članak 4. stavak 4.
			Članak 4. stavak 5.
Članak 5. stavak 4., Prilog I.			Članak 4. stavak 6.
Članak 5. stavak 5.			Članak 4. stavak 2.
Članak 6. stavak 1.			Članak 5. stavak 2.
Članak 6. stavak 2.			Članak 5. stavak 2.
Članak 6. stavak 3.			Članak 5. stavak 3.
Članak 6. stavak 4.			Članak 5. stavak 6.
Članak 6. stavak 5.			Članak 5. stavak 7.
Članak 7.			Članak 6.
Članak 8. stavak 1.			Članak 7. stavak 1.
Članak 8. stavak 2.			Članak 7. stavak 2.
Članak 8. stavak 3.			Članak 12. stavak 1.
Članak 8. stavak 4.			Članak 12. stavak 2.
Članak 9. stavci 1. i 2.			Članak 12. stavak 6.
	Članak 1. stavak 1.		Članak 8. stavak 1.
	Članak 1. stavak 2.		Članak 8. stavak 5.
	Članak 1. stavci 3. i 4.		Članak 8. stavak 6.
	Članak 2.		
	Članak 3.		
	Članak 4.		
	Članak 5.		
	Članak 6. stavak 1.		Članak 9. stavak 1.
	Članak 6. stavak 2.		
	Članak 6. stavak 3.		Članak 9. stavak 2.
	Članak 6. stavak 4.		
	Članak 7.		Članak 10.

Uredba (EEZ) br. 881/92	Uredba (EEZ) br. 3118/93	Direktiva 2006/94/EZ	Ova Uredba
Članak 10.			Članak 17. stavak 1.
Članak 11. stavak 1.	Članak 8. stavak 1.		Članak 11.
Članak 11. stavak 2.			Članak 13. stavak 1.
Članak 11. stavak 3.			Članak 12. stavak 4.
Članak 11.a			
	Članak 8. stavci 2. i 3.		Članak 13. stavak 2.
	Članak 8. stavak 4. prvi i treći podstavak		
	Članak 8. stavak 4. drugi podstavak		Članak 12. stavak 4.
	Članak 8. stavak 4. četvrti i peti podstavak		Članak 12. stavak 5.
	Članak 9.		Članak 13. stavak 3.
Članak 12.			Članak 18.
Članak 13.			
Članak 14.	Članak 10.		
	Članak 11.		
Članak 15.	Članak 12.	Članak 4.	Članak 19.
		Članak 3.	
		Članak 5.	
		prilozi II., III.	
Prilog I.			Prilog II.
Prilog III.			Prilog III.
	Prilog I.		
	Prilog II.		
	Prilog III.		
	Prilog IV.		